

Motion

1975/76: 1386

**av herrar Werner i Malmö och Nordstrandh
om anslag till den estniska evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige**

Den estniska evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige har under några år erhållit bidrag ur det reservationsanslag som är avsett för de fria samfundens verksamhet. Den estniska kyrkan kan emellertid inte jämföras med de fria trossamfunden enär dess medlemmar tillhör den svenska kyrkan och alltså också betalar skatt till denna. Man betraktar nämligen sin estniska kyrkliga verksamhet som ett övergångsskede enär kommande generationer av denna folkgrupp har förutsättningar att helt ta del i den svenska kyrkans verksamhet.

Den estniska evangelisk-lutherska kyrkoorganisationen är att betrakta som ett arbetsorgan inom den svenska kyrkans ram. Den utför ett arbete som i annat fall åvilat den svenska kyrkan på vilken "esterna" som skattebetalare med all rätt kan ställa krav.

Kammarkollegiet har i yttrande av den 25/3 1975 anfört att kyrkofondens användningsområde på senare år vidgats. "Betecknande är dock att man hållit sig inom ramen för svenska kyrkans verksamhet." Ett anslag ur kyrkofonden, menar vi, till den estniska evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige skulle väl motsvara detta kriterium. Vi förordar därför att anslag utgår ur kyrkofonden eller ur församlingarnas för kyrklig verksamhet utdebiterade medel.

Den historiskt förtrogna vet att den svenska och den estniska evangelisk-lutherska kyrkan har haft en relativt lång gemensam historia som en och samma kyrka. Sedan dess har mycket skett som borde öka vår benägenhet att i handling ge klart uttryck åt vår andliga gemenskap.

Med hänvisning till ovanstående hemställes

att riksdagen hos regeringen anhåller att anslag till den estniska evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige måtte utgå ur kyrkofonden eller andra för kyrklig verksamhet utdebiterade medel.

Stockholm den 26 januari 1976

MÄRTEN WERNER (m)
i Malmö

OVE NORDSTRANDH (m)